

Ting, man gik fra 7 ha middelgod Jord op til et Maksimumstilliggende af 12 ha middelgod Jord. Erfaringen viser, at der trods Støtte fra Kirkeministeriet for Udstykningsinteressen rundt omkring i Landet er en efter min Mening meget uberettiget og for mig uforstaaelig Modstand mod Udstykningen af Præstegaardsjorder rundt omkring i Landet, hvilket medfører, at Statens Jordlovsudvalg i mangfoldige Tilfælde maa ud at besigtige de Præstegaardsjorder, som skal udstykkes. Der fremsættes Erklæringer fra Præstegaardskommissionerne om Præstegaardenes Beskaffenhed og om, hvad de mener, der efter Lovens Bestemmelser skal gøres. Jeg kan kun med Beklagelse sige, at nogle af disse Indberetninger er stærkt farvede af Formandens Modvillie mod Udstykning af disse Jorder. Det er for enkelte af Formændenes Vedkommende saa synbart, at man efter fornyet Eftersyn desavouerer, giver Indberetninger til Kirkeministeriet modsat den Indberetning, der først er kommet fra Præstegaardskommissionen. Jeg ved, at det er en kraftig Bebrejdelse mod Formændene, men jeg fremsætter den fra denne Plads, fordi jeg ved, jeg har Ret til at gøre det, efter de Erfaringer, jeg har gjort, og jeg beder Ministeren om at støtte Jordlovsudvalget ved Gennemførelsen af denne Lov, som dog til syvende og sidst gaar ud paa at opnaa den bedst mulige Anvendelse af Præstegaardsjorderne. Hvor særlige Forhold gør sig gældende, er det min Erfaring, at der ikke fra nogen Side vises Modvillie imod at tage de Hensyn, som de særlige Forhold kræver, men at gaa saa vidt, at man, hvor særlige Forhold ikke gør sig gældende, fortolker Loven saaledes, at man for det første kan indtage Gaardsplads og Toften, Engareal og Skovareal, dernæst ligegyldigt, hvor god Jorden er, afgive 12 ha, er man efter min Opfattelse ude i en Fortolkning, som ligger helt udenfor Lovens Rammer. Jeg forstaaer Bestemmelsen saaledes, at der tænkes paa 12 ha i Forhold til det boniterede Areal, men Resultatet er i Virkeligheden dette, at alle Vegne, hvor Jorden er ringe, fortolker man Loven saaledes, at det kan gaa op til det dobbelte Areal, og hvor Jorden er første Klasses, vil man have, at det Tilliggende, der bliver tilbage, til enhver Tid skal være 12 ha. En saadan Fortolkning vil yderligere forringe Loven. Hvor særlige Forhold gør sig gældende, hvor Bygningsforholdene og andre Grunde taler for, at et stort Areal bliver ved Præstegaarden, maa saglige og faktiske Hensyn altid kunne tages, men naar Præste-

gaardskommissionerne gør den nævnte Fortolkning gældende og animerer Menighedsraadene til at støtte dem i denne Opfattelse, forekommer det mig, at man gaar videre end rigtigt. Derfor retter jeg en Henstilling til Ministeren om ikke yderligere at forringe Lovens Bestemmelser ved en saadan Fortolkning.

Johannes Lou: Som vor udmærkede Ordfører (Pürschel) sagde, er der jo en evindelig Kamp mellem de demokratiske Partier om, hvem der har Ansvaret for, at vi er kommet ud i den nuværende økonomiske Misère, og som Lægedom er der fra de Radikale og Socialdemokraterne anvist to Veje at gaa, dels Militærudgifternes Nedskæring og dels en klækkelig Forhøjelse af Formueskatten. Men enhver maa erkende Nationalitetsideens Sejrsang Verden over netop i disse Aar, og enhver, der erkender denne, maa ogsaa erkende, at overalt har de smaa Lande gjort alt for at forsvare sig udadtil, og derfor forekommer det mig at være Bedrageri mod det danske Folk, naar man taler om en Nedsættelse af Militærudgifterne i en Tid, hvor hele Verden viser Uro, viser Mistillid, viser Misundelse overfor alt og alle. Den anden Maade, hvorpaa man mener at kunne raade Bod paa den slette økonomiske Situation, er den, som Socialdemokraterne har anvist, at forøge Formueskatten. Jeg tror, at ogsaa den vilde medvirke til at ødelægge det endnu tilbageværende Initiativ i vort Folk og til at forhindre, at vort Folk atter kan rejse sig i økonomisk Henseende. Begge disse Veje vil være ufarbare, naar det gælder vort Lands Trivsel og økonomiske Vækst og Sikkerhed.

Venstres Ordfører kom i sin Tale Gang paa Gang ind paa Venstres Stilling til de sociale Udgifter, ja, han kom saa mange Gange ind paa Venstres Kærlighed til de sociale Udgifter, at man kom til at tænke paa Forbryderen, der stadig kredser om Gerningsstedet. Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har jo altid været en god Talsmand indenfor sit Parti for det sociale Spørgsmaal, men han maa jo erkende, at mange af hans Partifæller, mange Venstremænd, mange Venstreaviser, paa en meget skarp og udfordrende Maade har taget et andet Standpunkt end det, den ærede Ordfører i dette og i mange andre Tilfælde har taget. Det er jo sikkert gaaet den ærede Ordfører saadan, at han har mindedes det gamle Ord, at den, der beviser for meget, beviser intet, men det skal glæde mig, hvis